

Kirkeministeriet

Folketingets Kirkeudvalg
lov@ft.dk
peter.skaarup@ft.dk

Kirkeudvalget har ved brev af 6. august 2021 (KIU alm. del – spørgsmål 74) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”Muslimer får egen gravplads på kirkegård i Slagelse” bragt på tv2east.dk den 23. juli 2021 <https://www.tv2east.dk/slagelse/muslimer-faar-egen-gravplads-paa-kirkegaard-i-slagelse> og redegøre for, hvor mange muslimske gravpladser der er i Danmark, hvad muslimer skal betale til folkekirken for at blive begravet på folkekirkens jord, og hvordan det er i overensstemmelse med grundlovens § 4, der lyder ”Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten”, og om regeringen vil sikre, at grundloven overholdes?”

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Akt nr.: 179981

Dette akt nr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato: 4. september 2021

Svar:

Jeg har ingen bemærkninger til artiklen, men spørgsmålet giver mig anledning til at redegøre for nogle væsentlige bestemmelser i den kirkelige lovgivning.

Folkekirken har pligt til at sørge for, at der er tilstrækkeligt med begravningsplads. Det fremgår af § 1 i lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, hvor det blandt andet er anført, at loven har til formål at sørge for, at der er tilstrækkelig plads til begravelser på folkekirkens kirkegårde, og at disse fungerer som værdige og vel vedligeholdte begravningspladser.

Af lovens § 9, stk. 1, fremgår at: ”Menighedsrådet sørger for, at kirkegården vedligeholdes, og at der er tilstrækkeligt med begravningsplads til sognets beboere.”

Sognets beboere har ret til at blive begravet på kirkegården i det sogn, de bor. Det fremgår af lovens § 14, stk. 1. Udensogns boende, som har en særlig tilknytning ligestilles med indensogns boende, jf. lovens § 14, stk. 2. Herudover har alle andre udensogns boende adgang til at blive begravet på kirkegården, idet menighedsrådet dog kan afvise dette, såfremt det er nødvendigt ud fra hensynet til den nuværende eller fremtidige betjening af sognets egne beboere, jf. lovens § 14, stk. 3.

Folkekirkens kirkegårde er således begravningsplads for alle, uanset om man er medlem af folkekirken eller et trossamfund uden for folkekirken eller ikke er medlem af et trossamfund.

Ved enhver kirkegård skal der være en af provstiuudvalget godkendt vedtægt, der blandt andet skal indeholde takstbestemmelser vedrørende erhvervelse, fornyelse og vedligeholdelse af gravsteder.

Kirkegårdstakster er underlagt den offentlige rets principper for beregning af gebyrer. Det indebærer, at taksterne ikke må overstige de faktiske omkostninger, der er forbundet med levering af den pågældende ydelse.

Der er mulighed for, at det lokalt kan besluttes at yde tilskud til erhvervelse og fornyelse af gravsteder og gravning og tilkastning af grave, for så vidt angår medlemmer af folkekirken bortset fra valgmenighedsmedlemmer, der ikke betaler kirkeskat. For pleje og vedligeholdelse af gravstederne, skal taksterne svare til omkostningerne.

Personer, der ikke er medlem af folkekirken, skal betale en takst for alle ydelser, der svarer til omkostningerne.

De lokale regler for brugen af kirkegården skal fastlægges i kirkegårdsvedtægten. Der kan i kirkegårdsvedtægten laves forskellige regler for forskellige dele af kirkegården fx med hensyn til udformning og størrelse af gravsteder samt begravelsesretning, gravminder og beplantning. På den måde er der lokalt mulighed for at indrette kirkegården, så den kan imødekomme ønsker fra andre trossamfund.

Endvidere er der mulighed for at en bestyrelse for en folkekirkelig kirkegård (som regel menighedsrådet) med kirkeministerens tilladelse kan overlade en del af kirkegården til brug for et trossamfund uden for folkekirken, jf. § 15 i lov om begravelse og ligbrænding. Normalt vil kirkegårdsbestyrelsen og det pågældende trossamfund indgå en aftale om brugen af afdelingen, og hvis aftalen indeholder bestemmelser, der afviger fra en allerede godkendt vedtægt, skal provstiudvalget godkende aftalen.

Ifølge trossamfundslovens § 6 kan et trossamfund efter ansøgning til kirkeministeren få tilladelse til at anlægge og drive egne begravelsespladser.

Med trossamfundets ansøgning skal følge en vedtægt om:

- Hvem der udgør begravelsespladsens bestyrelse.
- Tilsyn.
- Benyttelse m.v., herunder oplysninger om de særlige forhold der gør sig gældende i henseende til gravstedernes udformning og beståen.

Det er en forudsætning for en tilladelse til anlæg af begravelsesplads, at Styrelsen for Patientsikkerhed har erklæret det pågældende areal egnet til anlæg af begravelsesplads, ligesom begravelsespladsen skal etableres inden for rammerne af de gældende kommuneplaner, kommuneplantillæg og lokalplaner. Trossamfundet skal selv sørge for erhvervelsen af arealet og sørge for at indhente de nødvendige erklæringer og tilladelser fra Styrelsen for Patientsikkerhed og kommunen.

Indtil videre er Dansk Muslimske Begravelsesplads i Brøndby Kommune den eneste muslimske begravelsesplads i Danmark.

Grundlovens § 4 bestemmer at den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten.

Det forhold, at der i Danmark er mulighed for, at mennesker med en anden tro end den kristne kan blive begravet på enten folkekirkens kirkegårde eller på et

trossamfunds egne begravelsespladser, er ikke i uoverensstemmelse med grundlovens § 4.

Akt nr.: 179981
Side 3

Ane Halsboe-Jørgensen

/ Marjun Egholm